

ŠKOLNÍK

2/2011

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRASTAVĚ

ADVENTNÍ ZPÍVÁNÍ

Hodně zmrzlou adventní neděli prožili členové a členky pěveckého sboru Jiříčky spolu s členkami kroužku fléten. Dostali jsme pozvání od osadního výboru v Andělské Hoře, abychom zahráli a zazpívali při rozsvícení tamního vánočního stromu. Snad naše koledy a vánoční melodie společně s podávanými horkými nápoji rozehrály všechny, kteří si nás přišli poslechnout.

Pěkně teploučko už bylo o několik dní dále v domě s pečovatelskou službou, kde jsme svým programem zpestřili adventní odpoledne místním seniorům.

Naopak pro nejmladší obecnost jsme vystoupili v mateřské škole v Revoluční ulici, abychom dětem zkrátili čekání na nadělování dárků pod vánoční stromeček. Spolu s námi tu také vystoupili členové dramatického kroužku s operkou Karkulka.

VI. Kollmannová

Mikulášský běh do schodů 1. 12. 2010

Tak tu máme zas ten předvánoční čas a s ním již šestý ročník sportovně zábavného „Mikulášského běhu do schodů“. Letošního ročníku se zúčastnilo 21 běžců. Jejich úkolem bylo vyběhnout co nejrychleji z přízemí až do posledního patra ve škole na náměstí, kde máme tři patra. A to je přesně 79 schodů. Navíc posledních 25 schodů má vyšší nášlap, takže je to opravdový záber. Účastníci byli rozděleni do čtyř kategorií: dívky 6.-7.tř., chlapci 6.-7.tř., dívky 8.-9.tř. a chlapci 8.-9.tř. Všichni se velice snažili a dosahovali vynikajících výsledků, takže nakonec všichni dostali malou sladkou drobnost a první tři diplomy a ještě něco navíc. Byla taky vyhlášena nejrychlejší schodařka, kterou byla Hanka Čermáková s časem 14,81s, a nejrychlejší schodař byl Dominik Tarant s časem 13,18s.

Poznávací zájezd do Berlína

10. 12. 2010

Kouzelná atmosféra vánoční výzdoby hlavního města Německa, neuvěřitelné množství památek, cizojazyčné prostředí a den strávený se svými spolužáky letos přilákaly 41 žáků naší školy. Nelítostný zvuk budíku vytáhl z postele i ty největší spáče, a tak ve tři hodiny ráno už všichni seděli v autobuse. Vše probíhalo podle plánu, jen to počasí nám, především našemu panu řidiči, dalo pořádně zabrat - sníh, náledí... Do Berlína jsme dorazili v pořádku a hned se vydali vstříc novým dobrodružstvím.

Nejprve jsme navštívili kostel Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche, kde jsme měli objednanou prohlídku s průvodcem. Poté jsme se metrem nablížili k židovskému památníku. Nejstarší žáci využili možnosti podívat se i do podzemního památníku. Pak už naše kroky vedly k Braniborské bráně a ulici Unter den Linden k berlínské radnici. Nezapomněli jsme ani na světové hodiny na Alexanderplatz a vše zakončili výhledem z televizní věže a nákupy na vánočním trhu. Nakonec jsme se metrem přesunuli zpět k autobusu a vydali se na cestu domů.

Během dne žáci plnili různé dějepisné a jazykové úkoly, za které byli sladce odměněni. Letošní zájezd jsme si všichni opravdu užili a těšilo nás pozorovat, jak každý pozorně naslouchá, snaží se vyřešit zadané otázky a komunikovat v cizím jazyce. Už teď se těšíme na další zájezd. Kam to asi bude tentokrát?

(K. Kašková)

Čertí škola v V.A

Tak jako každým rokem, ani letos jsme si nenechali ujít naši tradiční Čertí školu, zvláště když jsme si uvědomili, že je pro nás poslední.

Všichni si pečlivě nachystali čertí kostýmy a těšili se na čertovské úkoly. Na začátku si všichni museli vyplnit čertí žákajdu, do které se podepsali svým čertím jménem a navíc museli přidat otisk svého paznehtu.

Letošní Čertí škola vycházela z knížky spisovatele Františka Nepila Pět báječných strýčků, ve které se to čerty jen hemží. Naši čertíci sestavovali rozstříhané obrázky, ke kterým přiřazovali úryvky z knihy. Luštili zašifrovaná jména strýčků, jména čertů řadili podle abecedy, počítali čertovsky těžké trimino. Aby se jim

dobře pracovalo, podával se celé dopoledne čertí čaj se slimáky a uhlíky.

Na závěr Čertí školy vznikly velmi pěkné plakáty, které prezentují odvedenou práci našich čertů

VI. Kollmannová

Mikulášsko-čertovské nocování speciálních tříd

Dne 2.12.2010 proběhlo poprvé nocování žáků speciálních tříd. Tato akce je na naší škole poměrně populární a mnoho tříd má tyto akce pravidelně.

Děti se postupně sešly navečer a některé měly věci, že to vypadalo, že ve škole budeme spát ne jednu noc, ale několik dní. Všichni byli natěšení a zároveň nervózní z toho, co je bude čekat. Po příchodu všech žáků začal připravený program. Děti byly rozděleny do tří družstev. První disciplína spočívala v hádání pantomimou předváděných činností. Následovalo seznámení se vznikem tradice Mikuláše a Čerta s povídkou při svíčkách. Hra pokračovala slalomem a hrou na štěstí, kdy jeden žák naváděl na cíl druhého, který měl zavázané oči. Třetí disciplína spočívala v nafukování balónek.

Po přestávce na občerstvení následovala stezka odvahy, kdy žáci prošli trasu až pro odměnu, kde se při jejím převzetí museli podepsat. Následovalo sbírání balónek a šli jsme na noční kino.

Po ukončení programu jsme se přesunuli spát. Ráno: probuzení, hygiena, snídaně a do školy.

Akce se vydařila, a proto přikládáme některé práce našich žáků.

K.Řehák

V šest hodin večer jsme se sešli ve škole. Nejdříve jsme hráli hry. Přišla osmá hodina, vypnula se světla, po celé škole svítily svíčky. My jsme museli jít po svíčkách- to byla stezka odvahy. Nejdřív jsem potkala cestou kostru Alberta, u něho za oknem stála paní učitelka a ťukala, pak vyskočila a vystrašila mě. Pak u sklepa jsem potkala p. Novákovou, také vyskočila, ale s koštětem. Něco bylo ve sklepě, byl tam čert. Bála jsem se tam jít a tak čert musel přijít pro mě nahoru.

Večer jsme šli spát a hráli jsme se Simonou karty.

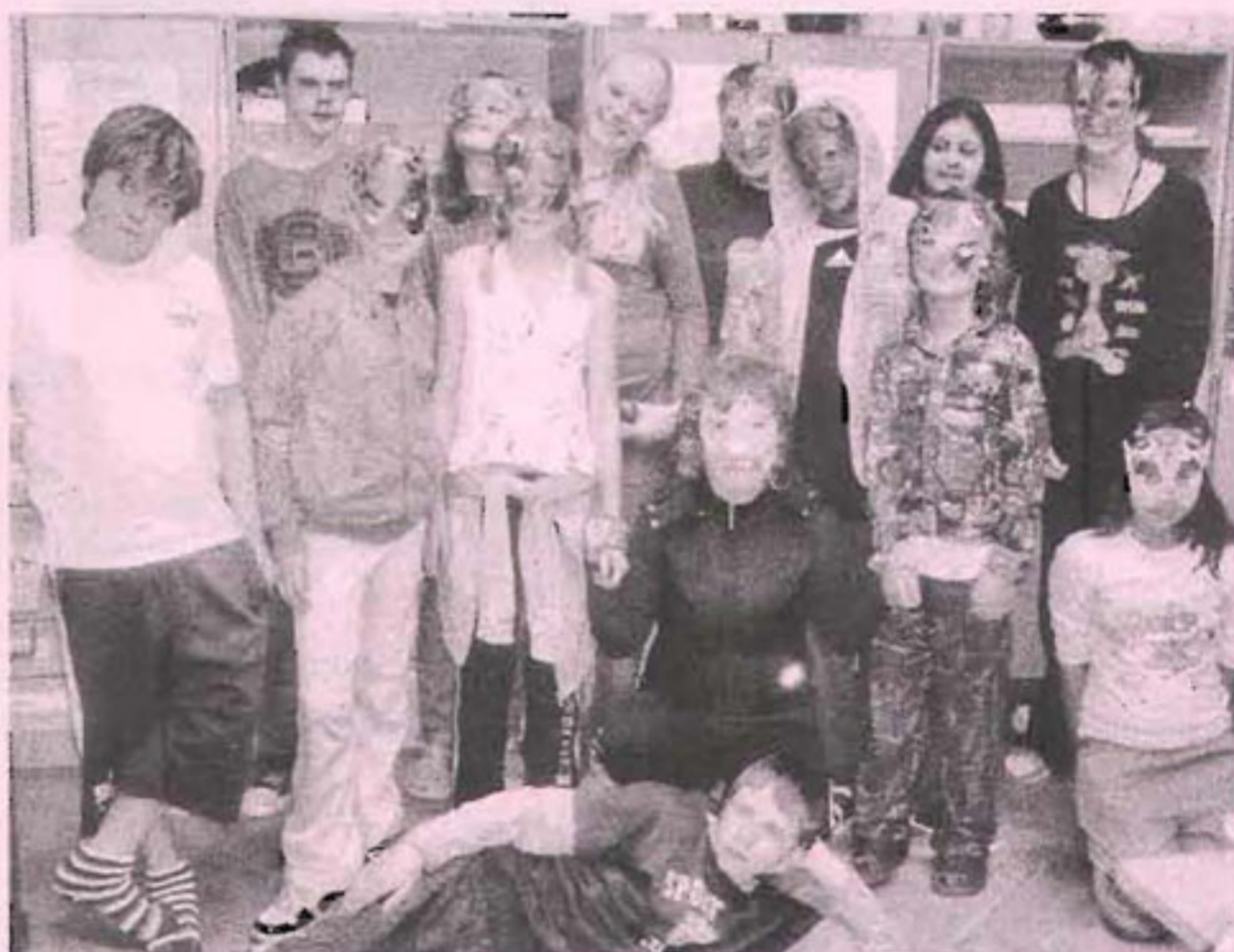
Nikola

Bylo to hezké, líbilo se mi to. Moc se mi líbily hry a stezka odvahy. Pak jsme se podepisovali u čerta a ten nám dal perník. Pak jsme blbli. Chci tu zase spát.

Aneta

2. 12. byla nejkrásnější noc ve škole. Šli jsme stezku odvahy a hráli si s míčky a spousty jiných her. Také jsem měla zavázané oči a bylo to moc hezké. Paní učitelky a pan učitel se o nás moc hezky starali. Ráno jsme měli budíček, dostali jsme snídaní, čaj a koláče. Hezky jsem si to užila, co víc říct, bylo to super.

Darina

Výlet do Kryštofova Údolí

V pátek 10.12. 2010 jsme se společně s žáky speciálních tříd vydali vlakem do Kryštofova Údolí. Cestou z nádraží jsme prošli kolem kostelíku, fary a dřevěné zvonice. Pokračovali jsme po kluzké, zasněžené cestě, přešli barokní most a rázem se ocitli uprostřed vesnice. Protože jsme obec navštívili v době adventu, mohli jsme si prohlédnout obří dřevěný betlém, který v roce 1999 vytvořil malíř Josef Jíra; od začátku adventu až do Tří králů stojí pod širým nebem ve stráni proti hostinci. Obec se může pochlubit i svým vlastním orlojem, třetím orlojem v České republice. Vesnička s roubenkami, hrázděné domky, kapličky, dřevěný kostelík a unikátní sbírka lidových betlémů. To vše nabízí malebné Kryštofovo Údolí.

Cestou domů jsme v Andělské Hoře mijeli přepravní systém transbordér. Děti neodolaly a opět si vyzkoušely netradiční přesun vozíkem na druhý břeh řeky. Děti si taháním za lano samy zajišťovaly pohon vozíku. Tento způsob dopravy přes řeku je pro nás ještě stále atrakcí.

A pak už nás čekala jen procházka krásnou, zasněženou přírodou zpět do rodné Chrastavy.

Výtvarná soutěž

V prosinci proběhla na naší škole výtvarná soutěž zaměřená na pohádky. Děti malovaly na čtvrtku libovolnými technikami pohádku, kterou si samy vybraly. Ve velkém množství zdařilých výkresů se objevovaly nejčastěji české pohádky. Makové panenky, víly Amálky, krtečkové, princezny, draci, Bajajové ožívali pokaždé jinak ztvárněné dětskou představivostí. Je vždy obtížné mezi mnoha pracemi vybrat ty, podle našeho názoru, nejlepší.

Vyhodnocení soutěže:

I. kategorie - 1. třídy

1. místo Věra Polášková
2. místo Martin Adámek
3. místo Sára Kotrčová

II. kategorie - 2. a 3. třídy

1. místo Daniela Bláhová
2. místo Adrian Válek
3. místo Tomáš Machatý

III. kategorie - speciální třídy

1. místo Simona Doupovcová
2. místo Vendula Pilnáčková
3. místo Kateřina Málková

Pochvalné listy

N. Třešňáková, S. Soukupová, D. Janovičová, P. Henzl, V. Matyáš, A. Jeřábková, Š. Danko, K. Riedlová, P. Pražák.

Vaše výkresy budou vystaveny a potěší budoucí prvňáčky při zápisu do 1. tříd.

Dětem, které dnes nebyly mezi oceněnými, slibujeme, že soutěž zopakujeme. O Vánocích sledujte pohádky a hledejte inspiraci pro rok příští.

Historické budovy Liberce

V úterý 30. listopadu 2010, krásného zimního dne jsme se vypravili do nedalekého města Liberce, abychom se seznámili, alespoň trochu, s historií tohoto města. Počasí nám doslova přálo na procházku historickým centrem města a adventní čas příjemně doplnil naší náladu.

Nejprve jsme se zastavili na náměstí E. Beneše u budovy liberecké radnice, která i přes svůj věk zůstává nadále jedním z nejvýznamnějších architektonických klenotů města pod Ještědem.

Nezapomněli jsme si prohlédnout i nově zrekonstruovanou Neptunovu kašnu na náměstí, která byla dne 31. července 2010 uvedena do provozu.

Dále naše cesta vedla ke kostelu na Sokolském náměstí, prohlédli jsme si toto monstrózní architektonické dílo.

A jen kousek odtud stojí domy, které jsou považovány za nejstarší dochované měšťanské domy v Liberci. Byly určeny především pro řemeslníky a to zejména pro soukeníky. Domy byly roubené a hrázděné, s vysokými trojúhelníkovými štíty. Tyto cenné objekty dlouho chátraly, až se dostaly do stavu, kdy ohrožovaly okolí, proto se začalo uvažovat o jejich zboření. Tomu unikly zásluhou studentů a profesorů sousední Střední průmyslové školy stavební, kteří provedli v 70. letech 20. století rekonstrukci předních částí objektů.

Na konci našeho historického putování jsme se zastavili v zábavním centru Babylon, které je určeno pro relaxaci a zábavu. My jsme šli za zábavou i relaxací současně a navštívili jsme Lunapark. Příjemně jsme si tam odpočinuli a zadovářeli.

Když už bylo všeho dost, vyrazili jsme zpět k domovu.

Putování se nám moc líbilo a těšíme se na další podobné akce.

ORION Cup 2010

Neoslnili, ale ani nezklamali, tak by se dal stručně charakterizovat výkon mladých chrastavských florbalistů ze základní školy v okresním kole Orioncupu.

Na liberecké ZŠ Dobiášova je ve skupině vedle domácího mužstva čekaly ještě celky z Hrádku n. Nisou (Lidická) a Vratislavice.

V prvním utkání s Hrádkem nás soupeř jasně převýšil v rychlosti i technické vyspělosti a zvítězil 6:1. Mnohem lépe dopadlo utkání se ZŠ Vratislavice.

Naši hráči po většinu utkání měli hru pod kontrolou a nakonec zvítězili 2:1.

V posledním utkání se ZŠ Dobiášova se projevila únava, a přestože jsme téměř polovinu utkání drželi se soupeřem krok, prohráli jsme 2:7.

Turnaj ukázal, co je nutné zlepšit: rychlost, pohyb bez míče, častější napadání protivníka, u některých zvýšit fyzickou kondici. Většinu našeho družstva tvořili hráči 8. ročníku, zatímco v řadách soupeřů nastupovali hráči o rok starší. Věkový rozdíl byl velmi znatelný. Lze předpokládat, že naši hráči v příštím roce budou hrát kvalitnější hru, která jim přinese výraznější výsledek. Tou správnou motivací pro ně bude jistě úspěch českých florbalistů na MS ve Finsku před několika dny.

V. Řehořek

Tříkrálová nadílka pro zvířátka

Po vánočních svátcích jsme uskutečnili plánovanou vycházku ke krmelci. A samozřejmě jsme nešli s prázdnou. Každý prvňáček měl v batohu nějaký ten pamlsk pro lesní zvěř.

Po náročném výstupu nad pomník sv. Jána zasněženým terénem jsme vysypali krmení do krmelce a společně zazpívali My tři králové... Zpáteční cesta byla příjemnější, protože jsme sjeli dolů na bobech. A ne jednou!

Po hodině jsme se už museli vrátit. Přestože jsme vycházku oznámily narychlo, měla úspěch. Dětem se líbila zkrácená výuka i zábavný program, zvířátka měla radost z dobrot, my z dobrého pocitu, že jsme dětem umožnily prožít nové zážitky a kamarádit se se zimní přírodou.

Učitelky 1. tříd

Země spánku

Nasedám do svého vozidla. To vozidlo není nic jiného než postel. Přikryju se a počítám ovečky. „Jedna, dvě, tři...“ zašeptám a spím. Postel letí nad řekou Bálkov. Přidám plyn a řítím se velkou rychlostí k vesnici s názvem Dřimov. Ale letím moc rychle. Proti mně letí hejno Polštářníků, což jsou zdejší ptáci. Prudce zabrzdím a padám. Spadnu přímo do jezera Snílků. Rychle zachraňuji topící se postel. Podařilo se. Znovu nasedám. V tom spěchu si ale nevšímnu, že dochází palivo. Pak už jenom slyším: „Trrrrrrrrr!“

(V. Leberová, VII.A)